

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 607/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

4/2011. (I. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. november 17-én előterjesztett panaszát a 2011. január 12-én – dr. Kozma Akos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos beadványát 2010. november 17-én terjesztette elő a Testület elektronikus panaszbejelentő formanyomtatványán. Abban azt sérelmezi, hogy a rendőrség két alkalommal rótt ki rá szabálysértési bírságot – összesen 130 000 Ft összegben – olyan gépjárművel elkövetett szabálysértési cselekmények miatt, amely nem az ő tulajdona. Előadása szerint az év elején nem tudta időben előterjeszteni a fellebbezését, mivel különböző ügyekkel összefüggésben kellett a rendőrségre és a bíróságra járnia. Pár hónapja azonban kapott egy felszólítást, hogy fizesse be a kiszabott összegeket. Ekkor személyesen ment el a Hajdúnánási Rendőrkapitányságra, hogy az ügyet elintézzék, az előadó azonban szabadságon volt. A panaszos megjegyzi, hogy az volt a nyolcadik nap.

A rendőrségen személyesen nem segítettek neki, azonban azt a tájékoztatást kapta, hogy írásban kell előadnia kifogásait. Másnap postára is adta a levelet, később azonban arról kapott értesítést, hogy azon a napon, amikor a rendőrségen személyesen megjelent, a döntés jogerőre emelkedett. Nem érti a panaszos, hogy ez hogyan történhetett meg, ha az ügy előadója aznap szabadságon volt. A panaszos végül 95 nap „börtönbüntetést” kapott, de arról senki nem biztosította, hogy a gyógyszereiről gondoskodni fognak. Utal rá, hogy három évvel korábban szívkatéterezéssel esett át, ezért nyolcféle gyógyszert kell szednie. Ez jelentős kiadást jelent

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

számára minden hónapban, így különösen nagy terhet rótt rá a hatóság azzal, hogy még részletfizetést sem tudott kérni.

Úgy véli, ártatlanul vonták felelősségre, hiszen ő „csak vezette” az autót, például, amikor hivatalos ügyet intézett. Elmondása szerint ügyvédet is megbízott ügyének intézésével, aki azonban nem tudott segítségére lenni, hiába küldte ugyanis el „a papírokat perújrafelvételre”, azt a választ kapta, hogy a panaszát elutasították. A panaszos álláspontja szerint a rendőrségnek ellenőriznie kellene, hogy ki az érintett jármű tulajdonosa, és neki kellene küldeni a bírságot.

A fentiek alapján kéri a panaszos a Testület eljárását.

II.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. §-a értelmében továbbá a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az öt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A konkrét esetben a panaszos beadványa és előadása alapján egyértelműen megállapíthatóvá vált, hogy sérelmei abból fakadnak, hogy vele szemben a rendőrség közlekedési szabálysértés miatt szankciót alkalmazott. A rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését – ennek keretében a szabálysértési bírság kiszabását – a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény, továbbá az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet szabályozza. Fentiek értelmében a szabálysértési eljárás keretében kiszabott bírság ellen az érintett jogorvoslattal élhet: kifogást terjeszthet elő, majd az ügyben tárgyalás tartását kérheti.

A Testület hatáskörére vonatkozó fenti magyarázat és az említett jogszabályok rendelkezései alapján megállapítható, hogy a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését a Testület nem minősítheti, azzal szemben jogorvoslatot a törvénytől fogva nem nyújthat. Ezért a Testület a panaszos beadványában előadott sérelmeket sem vizsgálhatta.

A Testület a fentiekre figyelemmel – mivel tehát a panasz elbírálására nincs hatásköre – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. január 12.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET